



# Ալեքսանդր Ճատուրյան

## Արևի շողքը

Բանտիս խորքը շողք է ընկել,  
Շողքիդ մեռնեմ, ա՛յ արև.  
Թո՛ղ ինձ գոնե շողքող գրկեմ,  
Մոտրս պահեմ, ջա՛ն արև...

Գիտեմ, գիտեմ, դո՛ւ էլ շուտով  
Կանցնես, ինչպես շող-երագ...  
Ա՛խ, արև ջա՛ն, շողքիդ մեռնե՛մ,  
Յարաբ վաղն էլ կըշողա՛ս...